

LA CAMPANA DE GRACIA

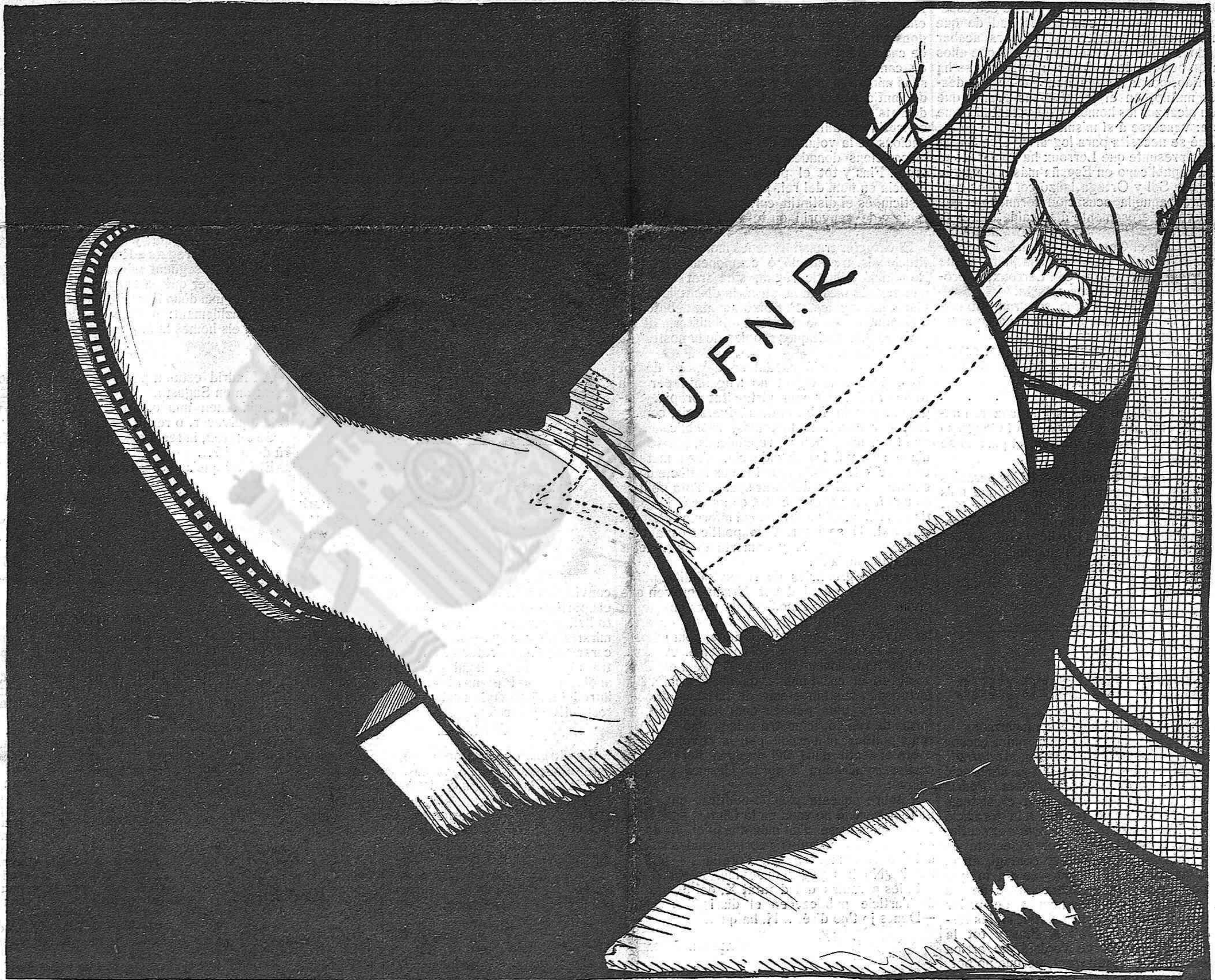
DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CENTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagós)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITG, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fòra de Barcelona, cada trimestre: ESPANYA, pessetes 1'50.—EXTRANGER, 2'50

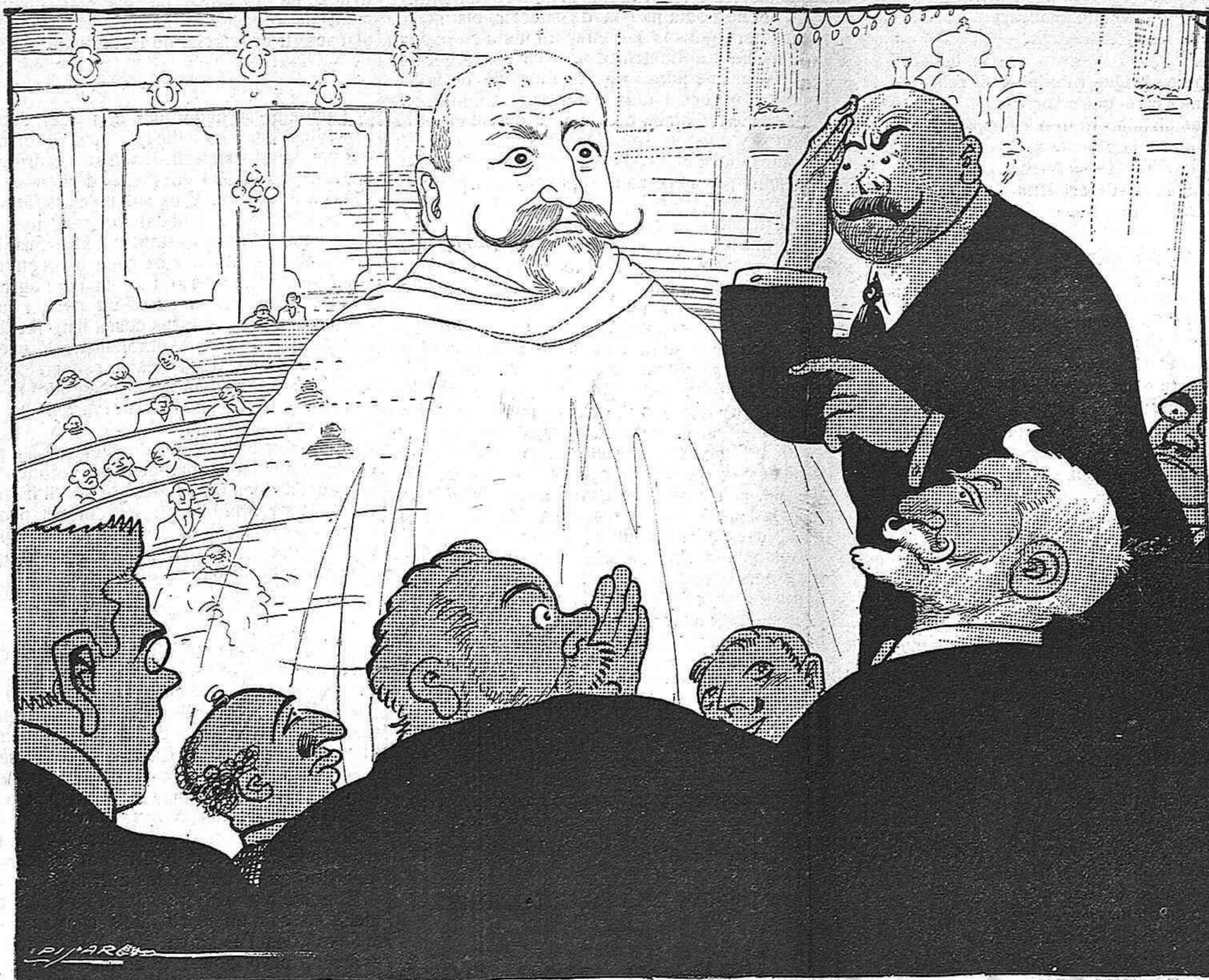

— Calsemos be les hòtes, perquè aquestes dretes y aquet Comitè de Defensa se porten unes combinacions, que ja ja...

La qüestió Ferrer al Congrés

En²LA CIERVA:— Senyor President: Si no'm treuen aquet fantasma d'aquí al davant, m'es impossible enraonar.

Els serafins de la majoria municipal

—Tant que diuen, tant que diuen d'aquests pobres angelets, y mireu si són innocents que ara tot just fan la primera.

Don Natali Rivas, amic íntim del senyor Moret y cessant mesos hà, ha sigut agraciad ab un carrec, inventat de fresc, que's titula *Direcció general de Comercio*.
Y ¿saben la tal Direcció què es, en resum?

Una martingala del Govern pera que'l don Natali, sense fer res, pugui cobrar un sòu que importa una barbaritat de mils pessetes.

Tan notoria es l'inutilitat d'aquet carrec imaginari, que a hores d'ara encara no se sab aont

ha d'instalarse la flamant Direcció, ni de quins assumptes haurà de cuidar quan funcioni... si es que mai arriba a funcionar.

Això explica el que'l senyor Rivas, qu'es un andalús molt graciós, quan algun amic li pre-

gunta pera què serveix la seva Direcció de Comercio, contesti, fent la rialleta:

—Puez ya cazi lo dice la palabra: para comer...

La gloria d'un martir de la llibertat.

Per 25 mil pesos or ha adquirit el govern insular filipi el manuscrit original del *Noli me tangere*, la famosa obra del Doctor Rizal, fusellat a Manila per ordre dels frares.

25 mil pesos?

No's cotisaran a tant alt preu, de segur, les memories d'en Polavieja.

Diumenge passat, ab motiu de ser el Sant del Sant Pare, que, per si no ho sabien, se diu Pepet, els carcatolics barcelonins enviaren un telegrama de felicitació a Roma.

El document deia: «Felicitamos á su sagrada persona, victima de *recientes y dolorosos agravios*.»

Pobre Canalejas si ho llegeix!

Quina sátira més fina!

Això sí que es escriure *mordaz, sangriento y mortifero*.

A la «Sagrada Familia», quan celebren algun festival extraordinari, no's descuiden mai d'encendre unes grans teieres.

No'ns estranya.

Quan les batusses de les fulles d'en Nakens, van sortir de Sant Josep a la defensa dels carcundes uns quants *familiars* molt ben armats.

Aleshores ja'ns ho van demostrar que eren *gent de la teia*.

Les noies de la nostra aristocracia, galanament invitades per l'oficialitat de l'Esquadra, van assistir, l'altra tarda, a un ball que's dava en el seu obsequi a bordo del «Carlos V».

—Vols dir, mamà, que'ls marinos poden ballar en plena Quaresma?—deia una xicoteta, al peu del falutxo atracat al moll.

Y la seva mare va respondre:

—En el port no ho sé, filla; però, a fóra, sempre *ballen*, els marinos.

Trobantse de pas en un poblet, un cèlebre predicador exortava als feligresos a que donessin diners pera les ànimes.

A l'efecte, no tenint cap safata en aquell moment, va donar el seu *boneto* a l'escolà pera que'l passés per davant dels devots.

Al cap d'un rato l'escolà li torna'l boneto vuid; ningú hi havia llansat un xavo.

El predicador, desde la trona:

—Dono gracias al cel, que, al menos, el beurret ha pogut arribar a les meves mans altra vegada!

La Joventut Nacionalista, adherida a la política de *La Veu*, acaba de nomenar president an en Pompeyo Creuhet.

Pobres joves!

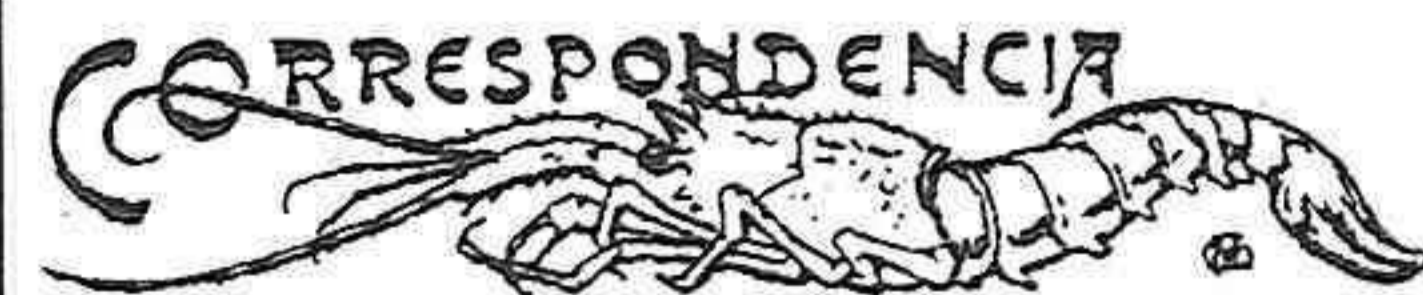
Ara mateix, de brasset ab conservadors, lli-gaires y carlistes...

No més els faltava fer president an en Creuhet, pera demostrar que'ls agrada ser *De tots colors!*

A LO INSERTAT EN EL NUMERO 2183

- 1.ª XARADA I.—Espasí.
- 2.ª ID. II.—Barcelonina.
- 3.ª ANAGRAMA.—Alba-Bala.
- 4.ª TARGETA.—Lo contramestre.
- 5.ª ENDEVINALLA.—Cerilla.
- 6.ª CONVERSA.—Tiana.
- 7.ª JEROGLIFIC I.—Entrevesat.
- 8.ª ID. II.—Segons Pobra, l'artista.
- 9.ª ID. III.—Un cap com uns tres quarters.

Cavallers: Ramon Valls: Tant com t'otes, no m'hi comprometo.—Sisquet del Pou: Arreglada, potser sí que anirà, però no li asseguro quan.—A. R.: Ben mirada, la cosa, no té gaire transcendencia.—A. P. T.: Li buscarem una mica de lloc.—Romeu Pagès: La xarada està de primera.—J. F. B.: Si ens sobrés espai, prou; però vetaquí una cosa que no puc mai afirmar per endavant.—D. P.: Es llarguíssima, senyor meu!—F. C.: Per mica que pugui. Ja sab que'ns agrada complaure'l.—F. S.: Ho sento, però, serà pera una altra vegada.—J. R.: No m'ha sigut possible, y me sab greu.—P. M.: Vostè's prodiga massa; escrivint. Qualsevol fet se pot relatar en vuit linies, y aquestes són les correspondencies que'ns tenen utilitat.—M. M.: Procurarem complaure'l.

Imprempta LA CAMPANA Y LA ESQUELLA, Oim, 8
Tinta Ch. Lorilleux y C.^a